

que s'accentua en pujar escales, etc., etc. Coses que permeten, de certa manera, fer la visita de despatx, sortir una mica al carrer i fer tres o quatre visites, etc., etc.

Amb un esperit de companyonia d'alabar, hi ha partidaris, i així ho esmenta el nostre reglament, hi ha partidaris diem, del que se'n diu invalidesa parcial. Però, amics meus, que difícil és precisar aquesta invalidesa parcial! i una vegada caiguts en l'atorgació què difícil és fer-la acabar! L'egoisme de l'home troba el terreny excel·lentment abonat per a, una vegada atorgada una invalidesa parcial, que li permet treballar sense limitacions, no recordar-se més de fer la indicació de què està ja restablert; i correntment, sabeu el que es necessita per estar restablert? Doncs, el restabliment de la clientela que amb la malaltia havia començat a esfumar-se. I sabeu la difícil, ingrata i enutjosa feina que és per al Consell de vigilar, controlar i comprovar la feina que fa un company invàlid parcial? Es una feina de policia que no vol fer ningú, i encara que tots som bons i incapaços de fer mal, per deixadesa i egoisme molt natural i que quasi no es pot punir, la Mutual en sortiria malmesa, si creguéssim que es per a nosaltres un segur de clientela.

Mutual vol dir co-ajuda, cooperació, col·laboració, sempre, sempre, sempre. Aquell que creu que una vegada admès a la col·lectivitat està lliure de penes, si paga el que se li demana, és un mal mutualista.

Bon punt es forma part de la Mutual, és deure de tots en primer lloc, vetllar per la puresa dels seus principis i no oblidar que una Mutual forta, fa forts els mutualistes i, per contra, si tenen preponderància els interessos particulars de cada cas contrari al principi mutualista, per molt humanitaris que siguin, faran una Mutual feble.

El mutualista ha de demostrar que ho és, bregant sempre per a aconseguir que les seves amistats entrin a l'associació i que hi entrin en immillorables condicions de solvència orgànica. Cridem des d'aquí l'atenció de tots els companys mutualistes que no han fet encara cap proposta d'entrada a la nostra Mutual i els emplacem per a que facin un esforç que a no tardar es tradueixi

en una proposta d'un nou confrare. No precisament, encara que millor, per l'entrada al primer Grup, sinó per la entrada als Grups superiors d'aquells que encara no en formen part. Tant més recomanable és l'anterior, quan és molt probable que en la propera Assemblea es prengui algun acord de tendència restrictiva, que limiti l'edat d'entrada als Grups d'Invalidesa i Vida. I l'Assemblea tindrà lloc reglamentàriament pel maig vinent. Ja veieu que quasi per egoisme cal que, a ésser possible, tots formem a les files de la nostra entitat més estimada.

Sembla, a primera vista, que l'esforç mesal que fem pels companys de la Mutual malalts, invàlids o per la família dels que dissortadament es moren, sembla, dic, afalagador a primera vista que aquest esforç sigui minvat per la condonació de part o de la totalitat de la prorrata.

En totes les coses són sempre dignes d'atenció les opinions lleialment sostingudes i val la pena que mesurem les conseqüències que la pràctica de certs procediments poden tenir per l'esdevenir dels interessos de la Mutual, que al cap d'avall són els nostres propis interessos.

No basta preveure. Preveure una cosa i no preaccionar o no prevenir-se contra ella, és de fet no haver-la prevista o pitjor que haver-la prevista solament.

La condonació de quotes o prorrates a una Mutual que no sigui per sí suficientment forta, que únicament compti amb l'esforç dels mutualistes i encara que aquest esforç tingui, com en la nostra Mutual, un límit màxim, o sigui, que es tracti d'una Mutual que vulgui acostar-se a la Mutual pura, que té el gravíssim inconvenient de viure al dia, és en el meu concepte un disbarat, un disbarat mutualista.

La nostra força residiria en nosaltres mateixos, si fóssim inamovibles, immediatitzables, si tots estéssim convençuts, si no tinguéssim passions, si punts de vista que no tenen res a veure amb la professió no fóssim un perill per a dividir-nos dintre de les diferents activitats de la professió mateixa i de les manifestacions socials i culturals que la nostra carrera comporta.